

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes az alábbi jogalapra hivatkozik.

Az alperes nem teljesítette szerződéses kötelezettségeit azzal, hogy nem fizette vissza a személyi költségekre vonatkozó, a finanszírozásból nem támogathatónak minősített összeget. Következésképpen a felperes 2019. május 23-án terhelési értesítést állított ki 141 094,80 euró összegről, amelyet, a támogatási megállapodás rendelkezéseinek megfelelően, már folyósítottak az Alpha Consulting Service Srl számára. A jelen ügyben nincs semmi kétség afelől, hogy az alperes kötelezettségei abból erednek, hogy a cégjegyzékből törölt Alpha Consulting Service Srl-ben társ és e társaság felszámolója. A társaságnak a terhelési értesítés kibocsátását követő kifogásai általánosak, hiányosak és azokat nem támasztják alá bizonyítékok, tehát teljességgel megalapozatlannak tűnnek. Következésképpen a felperes jogszerűen kérheti a folyósított összeg visszatéríttetését és a késedelmi kamatok megfizetését.

2020. december 10-jén benyújtott kereset – Far Polymers és társai kontra Bizottság

(T-722/20. sz. ügy)

(2021/C 35/78)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Far Polymers Srl (Filago, Olaszország), Gamma Chimica SpA (Milánó, Olaszország), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Olaszország), Jeniuschem Srl (Gallarate, Olaszország) (képviselők: G. Abbatescianni és E. Patti ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen keresetet, semmisítse meg a Hivatalos Lap L. 315. számában 2020. szeptember 29-én közzétett 2020/1336 bizottsági végrehajtási rendeletet, amellyel vámot vetettek ki a Kínai Népköztársaságból származó egyes polivinil-alkoholok (PVA) behozatalára.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalap a PVA uniós gazdasági ágazatának azonosítása során elkövetett jogszabálysértésen és nyilvánvaló hibán alapul, amely ágazatba a Bizottság a szabad piac szereplői mellett a kötött piac szereplőit, valamint azokat a gyártókat is bevonta, akik egyidejűleg importőrök is. Ez a hiba (a) befolyásolta az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megállapítását, amely ágazat ténylegesen egyetlen panaszossal esik egybe, b) olyan vámok kiszabásához vezetett, amelyek nem az uniós piaci szabad versenynek kedveznek, hanem csak a panaszosnak vagy harmadik országoknak, c) azt eredményezte, hogy az uniós gazdasági ágazat minden más, vámot ellenző gazdasági szereplőjének (termelők, importőrök és felhasználók) érdekeit nem megfelelő módon értékelték, (d) a rendelet nyilvánvalóan ellentétes a korábbi rendeletekkel, amelyek elégtelennek tekintették az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitását, így vámentes kvótákat írtak elő. Ugyanezen okok miatt a megtámadott rendelet kapcsán hatáskörrel való visszaélés is felmerül.

A második jogalap azon alapul, hogy a megtámadott intézkedés ellentétes az EUMSZ 102. cikk elveivel, másodlagosan pedig nyilvánvaló hibát tartalmaz, és hatáskörrel való visszaélést valósít meg, mivel azzal jár, hogy a PVA piacán erőfölényt hoz létre a panaszos javára, amely az egyetlen olyan gyártó, amely az Unió szabad piacán tevékenykedik, és amely további gyártási kapacitásokkal rendelkezik. Az intézkedés nem veszi figyelembe a panaszos által már tanúsított versenyellenes magatartásokra vonatkozó okirati bizonyítékokat, amely panaszos megtagadta a gyenge minőségű PVA olyan áron történő értékesítését, amely figyelembe veszi az alacsonyabb előállítási költségeket.

A harmadik jogalap az intézkedés indokolását kifogásolja, amely intézkedés az EUMSZ 296. cikk megsértése miatt szabott ki vámokat, valamint nyilvánvaló hibát tartalmaz annyiban, amennyiben a Bizottság megtagadta az uniós piac magas és alacsony minőségen alapuló felosztását, jóllehet megállapította, hogy a PVA-t két különböző minőségben értékesítik, amelyek gyártási költségei, címzettjei és ára egyértelműen elkülönülnek. E minőségek nem helyettesíthetők és nem is cserélhetők fel. A piac felbontását követően a Bizottságnak ki kellett volna zárnia a gyengébb minőségű PVA-t a vám hatálya alól.

A negyedik jogalap tárgya a PVA gyártásának fő alapanyagára, a vinil-acetát monomerre (VAM) vonatkozik. A rendes értéknek a dömpingkülönbözlet meghatározása céljából történő meghatározása során a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a kínai VAM árakban nem volt torzulás, mivel ezek megfeleltek a nemzetközi piaci áraknak. Hasonlóképpen, a Bizottság a kárkülönbözlet meghatározásakor nem vette figyelembe az azon kínai exportőrök által viselt alacsonyabb költségeket, akik vertikális integrációjuk révén a VAM költsége tekintetében megtakarításokat érnek el.

Az ötödik jogalap keretében azzal érvelnek, hogy a Bizottság tévesen és ellentmondásosan indokolta a megtámadott intézkedést, megsértve az EUMSZ 296. cikket azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta a metanolnak a kínai gyártók költségeinek meghatározására gyakorolt hatását, következésképpen a kárkülönbözlet meghatározása során nem ismerte el az exportőrök e költségtényező tekintetében történő korrigálását.

A hatodik jogalap az intézkedés azon része ellen irányul, amelyben a Bizottság a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 254. cikke alapján mentességet biztosított a kartonipar számára történő PVA-behozatal tekintetében, amennyiben e mentességet a) nem terjesztették ki más, a kartoniparral teljesen azonos helyzetben lévő végső felhasználásra; és b) csak a PVA keverékére alkalmazták az egyszerű behozatal kizárásával.

A hetedik jogalap tárgya az EUMSZ 296. cikk, valamint az alaprendelet (12) preambulumbekzdésének és 6. cikke (8) bekezdésének megsértése, amennyiben a Bizottság úgy határozott, hogy nem vesz figyelembe bizonyos érveket pusztán amiatt, hogy azokat az érdekelt felek, és nem a kínai exportőrök hozták fel. A Bizottság így önkényesen vezette be azt az elvet, hogy csak személyek bizonyos csoportjai vitathatják valamely intézkedésnek az európai intézmények általi elfogadását.

A nyolcadik, egyben utolsó jogalap az információkhoz való hozzáférést illetően az EUMSZ 296. cikk és az alaprendelet 19. cikkének megsértésén alapul. A Bizottság egy sor nem bizalmas adatot gyűjtött össze úgy, hogy azokat nem tette hozzáférhetővé az érdekelt felek számára. Ezáltal az érdekelt felek nem tudták megérteni a Bizottság indokait, amelyek a megtámadott határozat elfogadásához vezettek.